

R O M Â N I A

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

Minuta deciziei nr. 31

Dosar nr. 3558/1/2015

Sedința din data de 19 noiembrie 2015

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori în dosarul nr. 1238/297/2013, având ca obiect rezolvarea de principiu a următoarelor probleme de drept:

„1. Dacă dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în ipoteza în care beneficiarul sprijinului financiar acordat din bugetele Uniunii Europene sau celor asimilate acestora a săvârșit fapta prevăzută de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 (în perioada anterioară modificării acesteia prin Legea nr. 187/2012), din culpă, precum și datorită necunoașterii cu exactitate ori a imposibilității de cunoaștere a dispozițiilor legale ce reglementează condițiile de acordare a sprijinului financiar, lipsind deci elementul „relei credințe” prevăzut în norma actuală de incriminare, situație în care, sunt sau nu incidente dispozițiile art.3 din Legea nr. 187/2012;

2. Dacă simplele neconcordanțe existente în documentele depuse de beneficiarii sprijinului financiar precum și neatașarea în termen, la cererea acestora a tuturor documentelor necesare (depuse însă ulterior, până la efectivă acordare a fondurilor) se încadrează în noțiunea de „suspiciune de fraudă” sau „fraudă” definită de art. 1 alin. (1) lit. a) din Convenția pentru Protecția Intereselor Financiare ale Comunităților Europene, art.27 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 și art. 2 lit. b) din Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora;

3. În ipoteza unui răspuns negativ, dacă aceste situații mai pot fi apreciate că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 18¹ din Legea nr.78/2000, motivat și de faptul că norma de incriminare nu întrunește cerințele de previzibilitate impuse de art. 7 din Convenție;

4. Dacă este dată cauza de neimputabilitate prevăzută de art. 30 alin. (5) din Noul Cod penal atunci când eroarea asupra caracterului ilicit al faptei se datorează necunoașterii sau interpretării eronate a unor norme civile a căror nerespectare a stat la baza comiterii infracțiunii prevăzute de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 în ipoteza în care respectivele norme erau cuprinse în acte normative ce nu au fost publicate în Monitorul Oficial.”

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 19 noiembrie 2015.